

skeregler presse er presseetiske sseetiske regler p

Dansk Journalistforbund
medier & kommunikation

Gammel Strand 46
1202 København K
3342 8000
dj@journalistforbundet.dk
journalistforbundet.dk

DANSKE MEDIER

Skindergade 7
1159 København K
3397 4000
mail@danskemedier.dk
danskemedier.dk

– om mediernes etiske regler
og hvordan man klager
over medierne

tiskereg reglerpres resseetis

GUIDE presseetiske regler

© 2013 Dansk Journalistforbund og Danske Medier
Redigeret af Holger Rosendal, Christian Kierkegaard,
Christian Dølphér og Troels Johannesen
Grafisk design: Mette Secher (DJ)
Illustrationer: Claus Seidel (DJ)
Tryk: KLS Grafisk Hus, Hvidovre
Papir: Scandia 2000
Skrifttype: Egyptienne og Berthold Akzidenz Grotesk
Oplag: 25.000

541 016
Trykkeri

Denne folder beskriver de vejledende regler for god presseskik samt reglerne om genmæle. Med folderen ønsker Dansk Journalistforbund og Danske Medier at gøre de presseetiske regler mere synlige både blandt branchens udøvere og i offentligheden.

De vejledende regler for god presseskik er blevet justeret i 2013, så de tager højde for den digitale udvikling i medierne og den måde, hvorpå medieforbruget har ændret sig. Danske medier har en høj standard i forhold til etik, herunder uafhængighed og troværdighed, men der sker alligevel fejl, og når fejl sker, skal fejl rettes.

Dansk Journalistforbund

Danske Medier

INDHOLD

GOD PRESSESKIK, 4

PRESSENÆVNET, 4

KLAGER TIL MEDIET ELLER PRESSENÆVNET, 4

PRESSENÆVNETS TYPISKE SAGER, 5

BEMÆRKNINGER TIL

Vejledende regler for god presseskik, 7

GRUNDLÆGGENDE SYNSPUNKTER, 7

A KORREKTE MEDDELELSER, 8

B ADFÆRD I STRID MED GOD PRESSESKIK, 10

C RETSREPORTAGE, 13

PLACERING AF KENDELSER, 14

GENMÆLE, 14

Vejledende regler for god presseskik, 15

”Massemediernes indhold og handlemåde skal være i overensstemmelse med god presseskik”

Medieansvarslovens § 34, stk. 1.

GOD PRESSEKIK

God presseskik er ikke defineret eller beskrevet i nogen lov. God presseskik er i stedet en såkaldt 'retlig standard', som er et udtryk for det, man betegner som sædvanlig og god handlemåde. Hvad der er sædvanlig og god handlemåde i en konkret sag beror i sidste ende på Pressenævnets skøn, men når det behandler en sag, tager Pressenævnet udgangspunkt i de vejledende regler for god presseskik, som du kan læse fra side 15.

PRESSENÆVNET

Pressenævnets funktion er at fastholde et højt presseetisk niveau i medierne. Det fungerer som et supplement til retssystemet, der kan pålægge straf, erstatning og godtgørelse. Det kan Pressenævnet ikke, men det kan dels udtale kritik af et medie og dels kræve, at et medie bringer et genmæle.

Pressenævnets kritik er ofte den mest effektive oprejsning for en person, der har følt sig krænket af et medie. Samtidig går det langt hurtigere at få behandlet en sag ved Pressenævnet end ved domstolene, og den krænkede får dermed afgjort sagen tættere på tidspunktet for offentliggørelsen af det, der var årsag til klagen. Desuden er det gratis at klage til Pressenævnet.

KLAGER TIL MEDIET ELLER PRESSENÆVNET

Den, der ønsker at klage over et medies brud på de presseetiske regler, skal sende klagen til mediet selv eller direkte til Pressenævnet. Klagen skal være modtaget senest 12 uger efter offentliggørelsen af det, som klagen handler om.¹

Hvis klagen drejer sig om DR, TV 2/DANMARK A/S og de regionale TV 2-virksomheder, skal den altid sendes direkte til den pågældende radio- eller tv-virksomhed.

Mediets svar på klagen kan indbringes for Pressenævnet, hvis klageren ikke er tilfreds. Det skal ske senest 12 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen fra mediet.²

Medieansvarslovens kapitel 7 beskriver Pressenævnets klagebehandling, og på Pressenævnets hjemmeside er der en vejledning til, hvordan man klager: www.pressenaevnet.dk

PRESSENÆVNETS TYPISKE SAGER

I 2012 afgjorde nævnet 110 sager. Typisk handler sagerne ved Pressenævnet om følgende:

- Forelæggelse af krænkende oplysninger overfor klager: Har klager fået tid nok til at svare?
- Brug af irrelevante oplysninger om for eksempel gamle domme, religion og race
- Unødvendig identifikation af klager (sløring/identifikationsoplysninger)
- Brud på aftaler og undladelse af at give relevante oplysninger
- Brug af personbilleder (enkeltpersoner) i forhold til sager af generel karakter
- Manglende eller mangelfuld berigtigelse
- Researchmetoder, der går tæt på privatlivet (skjult kamera, ophold på ikke-offentligt tilgængelige steder, brug af oplysninger fra sociale medier)

- Mangelfuld research (kontrol af oplysninger)
- Ensidedig fremstilling af en sag

¹ Fristen gælder for klager over offentliggørelse efter 1. januar 2014. Indtil da er klagefristen 4 uger. ² Som note 1.

HISTORIE

Hovedparten af de vejledende regler for god presseskik, som vi kender dem i dag, stammer fra 1981, mens andre går helt tilbage til 1960. Selve Pressenævnet blev oprettet ved lov i 1991 og har været aktivt siden 1. januar 1992.

De vejledende regler er senest blevet justeret i 2013 for at tage højde for den digitale udvikling i medierne og den måde, hvorpå medieforbruget har udviklet sig. Danske Medier og Dansk Journalistforbund ønskede, at reglerne skulle afspejle den medievirkelighed, der findes i dag, hvor

- nyhederne spredes hurtigere end nogensinde
- andre end professionelle leverer indhold til medierne
- børn er aktive mediebrugere og også leverer indhold til medierne
- brugen af skjult kamera og iscenesættelse er øget
- sociale medier bruges som kilder til information for medierne
- digitale medier er mere umiddelbart tilgængelige og søgbare end trykte medier

BEMÆRKNINGER TIL

Vejledende regler for god presseskik

De vejledende regler for god presseskik skal sikre etisk observans, troværdighed og integritet i det journalistiske arbejde, og enhver redaktionel medarbejder bør derfor kende og kunne forholde sig til indholdet af reglerne.

Denne folder gennemgår en række udvalgte punkter i reglerne med fokus på

- principielle bestemmelser
- bestemmelser der ofte lægges til grund for klager
- bestemmelser der er ændret eller indført i 2013

Gennemgangen følger opbygningen af de vejledende regler, som består af fire dele:

GRUNDLÆGGENDE SYNSPUNKTER

A KORREKTE MEDDELELSER

B ADFÆRD I STRID MED GOD PRESSESKIK

C RETSREPORTAGE

Bemærk i øvrigt, at de presseetiske regler ikke står alene, men supplerer retsregler i love såsom straffeloven, markedsføringsloven, persondataloven og ophavsretsloven.

GRUNDLÆGGENDE SYNSPUNKTER

HENSYN TIL DEN ENKELTE BORGERS PRIVATLIV OG ANSEELSE

For at sikre ytringsfriheden i Danmark har medierne fri adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Men samtidig bør medierne anerkende den enkelte borgers ret til at beskytte sit privatliv.

KLAGEVEJLEDNING

Det skal være let at klage over medierne for den, der føler sig krænket. Derfor bør hvert enkelt medie stille en synlig og klar klagevejledning til rådighed.

NONINFORMATION

Det er i strid med god presseskik, hvis et medie forsøger at hindre, at informationer af væsentlig betydning for offentligheden bliver offentliggjort. Det er også i strid med god presseskik at lade personer uden for medierne få indflydelse på mediernes indhold, hvis det kan føre til tvivl om mediernes frie og uafhængige stilling.

SAMVITTIGHEDSKLAUSULEN

En journalist bør ikke pålægges opgaver, som strider mod hans eller hendes samvittighed eller overbevisning.

DEBAT

Udviklingen har skabt behov for at gøre det tydeligt, hvem der har ansvar for debatten på mediernes hjemmesider. De vejledende regler skelner mellem to typer af debatindlæg; redigerede og uredigerede debatindlæg.

Redigerede debatindlæg er læst igennem og eventuelt prioriteret af redaktionen. Sådanne indlæg er omfattet af medieansvarslovens regler på samme måde som læserbreve i trykte medier, og de er dermed en del af det medieindhold, som Pressenævnet kan behandle klager over.

Uredigerede debatindlæg er indlæg, som afsenderen selv offentliggør direkte på mediets hjemmeside, for eksempel i form af en kommentar til en journalistisk artikel eller et andet debatindlæg.

Denne type indlæg er ikke omfattet af medieansvarsreglerne, men derimod af dansk rets almindelige regler, herunder straffelovens bestemmelser om freds- og ærekrænkelser. Det skyldes, at uredigerede debatindlæg som udgangspunkt ikke betragtes som nyhedsformidling efter medieansvarsloven, og derfor kan Pressenævnet ikke behandle klager over dem.

Til gengæld bør medier, der bringer uredigeret debat, have synlige og klare retningslinjer for debatten og gøre det nemt at klage over indlæg, så redaktionen hurtigt kan reagere på eventuelt krænkende indhold.

A KORREKTE MEDDELELSER

Korrekt og hurtig information (A1): Et medie er forpligtet til at bringe korrekt og hurtig information – og så langt som det er muligt – kontrollere, om oplysningerne er korrekte.

Denne bestemmelse giver anledning til en del afgørelser i Pressenævnet. Hvis en journalist for eksempel skriver en kritisk artikel baseret

på et testresultat, vil det som udgangspunkt være en overtrædelse af god presseskik, hvis journalisten uden at nævne det er bekendt med andre tests, som kommer til det modsatte resultat.

Videreformidling af nyheder fra andre medier: Digitale medier gør det nemt og hurtigt at citere eller på anden måde videreformidle nyheder fra andre medier. Derfor understreger reglerne for god presseskik, at medierne skal kontrollere, om oplysninger fra andre medier er korrekte, før de formidler dem videre. Medierne skal stille samme krav til korrekthed i formidlingen af andres nyheder, som de stiller til deres egne nyheder.

Omfanget af kontrol af nyheder og information fra andre medier bør blandt andet afhænge af nyhedens karakter, og hvilke kilder der er gjort brug af. Er der for eksempel tale om en nyhed, som et medie "erfarer" eller alene baserer på anonyme kilder, bør der udvises særlig omhu ved kontrollen af, om oplysningerne er korrekte.

Kildekritik (A2): Medierne skal være kritiske over for nyhedskilderne, især når disse kan være påvirket af uvedkommende forhold. Det kan for eksempel være en overtrædelse af god presseskik ikke at kontrollere oplysninger, som kommer fra en kilde, der åbenlyst har interesse i sagen.

Rimelig tid til at komme til orde (A3): Digitale medier har løbende deadline og kæmper ofte om at få nyhederne ud hurtigst muligt. Men det må ikke føre til, at medierne slækker på kravene om at efterprøve oplysninger, der kan være skadelige, krænkende eller forringende nogens agtelse.

De vejledede regler understreger, at sagen bør forelægges den omtalte, så han eller hun får rimelig tid til at svare. Det indebærer, at det for eksempel ikke er nok at lægge en telefonbesked lige før publiceringen af en historie, der har været arbejdet med længe. Det vil ikke give den adspurgte rimelig tid til at svare.

Angreb og svar på samme tid (A4): I de digitale medier er det muligt at opdatere artikler løbende, og det er en udbredt praksis på mange medier at publicere nyheder i bidder, efterhånden som historien udvikler sig. Denne form for nyhedsformidling er i orden, så længe der ikke er tale om angreb – og især angreb med krænkende og skadeligt indhold.

Indeholder artiklen angreb med krænkende og skadeligt indhold, må angrebet ikke stå alene. Medierne skal sikre, at der er sammenhæng mellem angreb og svar, så begge sider af en sag præsenteres fra begyndelsen.

B ADFÆRD I STRID MED GOD PRESSESKIK

Privatlivets fred (B1): Ved omtale af sager, der indeholder oplysninger, som kan krænke privatlivets fred eller skade den personlige anseelse, skal medierne anonymisere oplysningerne. Undtagelsen kan være i sager, hvor klar almen interesse kræver offentlig omtale.

En del sager ved Pressenævnet handler om utilstrækkelig sløring af billeder, stemmer mv. eller om, at et medie har bragt oplysninger i en eller flere artikler eller udsendelser, som kan føre til identifikation af personer eller steder.

Selv mord (B2): Selvmord eller selvmordsforsøg bør kun omtales i særlige tilfælde, hvor man kan begrunde det ud fra klar almen interesse.

Ofre, vidner og pårørende (B3): Medierne skal tage størst muligt hensyn til ofre for forbrydelser og ulykker. Det samme gælder for vidner og pårørende til implicerede i sådanne sager.

Pressenævnet har udgivet en folder om dette emne, som kan findes på www.pressenaevnet.dk under "Publikationer".

Brug af amatørfotos: Medierne får til tider tilbudt billeder fra ulykkessteder, som er taget af amatørfotografer. Denne type af fotos kan være taget uden den professionelle fotografs omtanke og empati over for dem, der er kommet til skade. Derfor bør redak-

tioner være særligt agtpågivende, inden de vælger at publicere billeder fra amatørfotografer.

Hensyn til børn og unge (B5): Medierne skal tage særligt hensyn til børn, når de bliver omtalt eller medvirker i artikler eller indslag. Man bør få tilladelse fra forældre, før man offentliggør et interview eller lignende med børn, når emnets karakter og barnets alder taler for det.

Jo ældre og jo mere modne børn er, jo bedre kan de selv tage stilling til, om de vil medvirke i en artikel eller et indslag i et medie. Derfor hænger behovet for samtykke fra forældrene nøje sammen med barnet, emnet, situationen og formen på indslaget eller artiklen.

Hvis omtalen indgår i en sammenhæng, der kan være krænkende for barnet, bør mediet normalt få samtykke fra indehaveren af forældremyndigheden. Hvis forældremyndigheden er delt, bør mediet få samtykke fra begge forældre.

Medierne kan normalt ikke erstatte forældrenes samtykke ved at sløre barnet.

Hvis det er nødvendigt at få forældrenes tilladelse, så må medierne normalt ikke offentliggøre artiklen eller indslaget, før tilladelsen foreligger. Det kan kun ske i tilfælde, hvor sagen har en særlig offentlig interesse.

Indsamling af oplysninger fra sociale medier (B6): De sociale medier udgør en ny kilde til information for medierne. Når medierne bruger informationer fra sociale medier, skal de udvise samme forsigtighed og ansvarlighed, som når de indsamler og offentliggør informationer fra andre typer af kilder.

Overholdelse af aftaler: Det kan være et brud på god presseskik, hvis et medie ikke overholder en aftale med en kilde om for eksempel godkendelse af artikler og citater eller brug af billedmateriale.

Skjulte optagelser (B7): Pressenævnet har gennem årene behandlet flere sager om skjulte optagelser. Nu er nævnets praksis blevet skrevet ind i de presseetiske regler, så det tydeligt fremgår, hvornår medierne må offentliggøre skjulte optagelser. Det bør kun ske, hvis de medvirkende har givet samtykke, eller hvis den samfundsmæssige interesse i sagen klart overstiger den enkeltes krav på beskyttelse, og man ikke eller kun meget vanskeligt kan skaffe den nødvendige journalistiske dokumentation på anden måde.

Fjernelse af gamle oplysninger (B8): Hver dag bringer medierne artikler eller indslag, som rummer private eller følsomme oplysninger. Oplysningerne er som regel relevante ud fra de sædvanlige nyhedskriterier for eksempel i forbindelse med retsreportager, eller fordi de omtalte selv lader medierne skrive for eksempel om deres personlige problemer med alkohol, stoffer, ludomani eller kriminalitet.

Tidligere blev det hurtigt svært at finde tilbage til den slags oplysninger, selv om de havde været offentliggjort i et medie. Med de digitale medier er det derimod blevet meget let af finde oplysninger fra gamle artikler og indslag ved at anvende en søgemaskine. Redaktionerne modtager derfor indimellem henvendelser, hvor folk ønsker at få fjernet gamle oplysninger, som giver dem vanskeligheder for eksempel i forbindelse med, at de søger job.

Det er redaktøren, der beslutter, hvornår gamle oplysninger bør fjernes. For eksempel kan oplysninger om offentlige personer som politikere være relevante længe efter publiceringen.

AFINDEXERING, ANONYMISERING OG AFPUBLICERING

”Afindexering” betyder, at mediet ændrer sin instruks til søgemaskiner mv., så søgemaskinerne øjeblikkeligt holder op med at henvise til den pågældende side. Mediet bør gøre det samme i forhold til mediets egen søgemaskine. Artiklen vil fortsat være på mediets hjemmeside, men den kommer ikke frem, selv om nogen søger på for eksempel et personnavn i artiklen.

”Anonymisering” betyder, at mediet ændrer teksten i artiklen, for eksempel ved at ændre et personnavn til personens initialer, et pseudonym, alder og køn eller en anden anonym beskrivelse.

”Afpublicering” er det mest vidtgående middel, hvor mediet helt fjerner artiklen fra hjemmesiden.

På den anden side kan der være tilfælde, hvor man ud fra en presseetisk vurdering bør imødekomme et ønske om at få fjernet oplysninger.

En ti år gammel artikel, hvor en adoptivmor fortæller om sit HIV-smittede, navngivne barn vil være et eksempel på en artikel, som et medie bør fjerne, fordi det kan give barnet problemer senere i voksenlivet, hvis alle med en simpel søgning på internettet kan finde ud af, at han er smittet med HIV.

Derimod er det ikke oplagt, at mediet skal følge en dømt persons ønske om at få fjernet artikler om vedkommendes langvarige fængselsstraf for alvorlig kriminalitet.

Medierne kan fjerne personlige oplysninger på flere måder. Det kan ske ved afindexering, anonymisering eller afpublicering (se faktaboks). Men selv om et medie indvilliger i at fjerne oplysningerne, kan disse stadig være tilgængelige på andre hjemmesider, som mediet ikke har indflydelse på.

C RETSREPORTAGE

Objektiv (C3): Ved retsreportager har medierne et særligt ansvar for at undgå, at dækningen bliver ensidig. Derfor bør medierne tilstræbe, at man ikke kun hører den ene part, men at alle parter synspunkter bliver dækket ligeligt.

Identitetsoplysninger (C4): En række oplysninger bør kun nævnes, hvis det er relevant for sagen. Det gælder oplysninger om familie, race, etnicitet, nationalitet, tro, seksualitet eller organisationsforhold.

Omtale af dømte ved navn (C6): Et medie må gerne nævne dømte personer ved navn, hvis mediet har en sagligt begrundet politik for omtale af dømte personer, der sikrer, at alle bliver behandlet ens.

Det kan for eksempel være, at mediet kun nævner navne på personer, der er idømt en frihedsstraf eller straf på mindst et års fængsel.

Mange medier publicerer deres retningslinjer for omtale af dømte personer på mediets hjemmeside.

Politianmeldelser (C7): Medierne skal være meget forsigtige, hvis de omtaler politianmeldelser mod navngivne personer, medmindre det er den anmeldte selv, der fortæller om anmeldelsen.

PLACERING AF KENDELSER

Pressenævnet bestemmer i stigende omfang, hvordan en afgørelse fra nævnet skal bringes. Nævnet kan for eksempel bestemme, om en afgørelse skal bringes på forsiden af et medie eller have en anden fremtrædende placering.

GENMÆLE

Et "genmæle" betyder, at et medie skal rette faktisk forkerte oplysninger, som det har offentliggjort for eksempel om en person eller en virksomhed. For at få ret til et genmæle, er det en betingelse, at de forkerte oplysninger indebærer en risiko for, at den omtalte lider økonomisk skade eller anden skade af betydning.

Den, som ønsker et genmæle, skal sende sit krav skriftligt til redaktøren af mediet, så det er modtaget senest 12 uger efter, at de forkerte oplysninger er blevet offentliggjort.³

Redaktøren af mediet kan bede den, der kræver genmæle, om selv at skrive det. Genmælet bør kun indeholde de nødvendige faktiske oplysninger.

Genmælet skal offentliggøres i mediet så hurtigt som muligt.

Hvis redaktøren afslår et krav om genmæle, skal klageren have besked hurtigst muligt. Klageren kan indbringe afslaget for Pressenævnet senest 12 uger efter, at klageren har modtaget afgørelsen fra mediet.⁴

Reglerne om genmæle er beskrevet i medieansvarslovens kapitel 6. Der er også en grundig vejledning om genmæle på Pressenævnets hjemmeside, www.pressenaevnet.dk, under punktet "Klagevejledning".

³ Fristen gælder for krav om genmæle vedrørende informationer offentliggjort efter 1. januar 2014. Indtil da er fristen for krav om genmæle 4 uger. ⁴ Fristen gælder for klager over afslag på genmæle, der er truffet efter 1. januar 2014. Indtil da er klagefristen 4 uger.

Vejledende regler for god presseskik

Vedttaget på Dansk Journalistforbunds delegeretmøde 23.-24. april 2013 og på Danske Mediers generalforsamling 22. maj 2013.

GRUNDLÆGGENDE SYNSPUNKTER

Sikringen af ytringsfriheden i Danmark står i nøje forbindelse med mediernes frie adgang til at indsamle informationer og nyheder og til at offentliggøre dem så korrekt som muligt. Den frie kommentar er en del af ytringsfrihedens udøvelse. Under varetagelse af disse opgaver bør medierne anerkende hensynet til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred og til behovet for beskyttelse mod ubeføjet krænkelse. Medierne bør stille synlig og klar vejledning om, hvorledes der kan klages over mediernes indhold og handlemåde, til rådighed.

Under brud på god presseskik henhører også hindring af berettiget offentliggørelse af informationer af væsentlig betydning for offentligheden, samt eftergivenhed over for udenforståendes krav om indflydelse på mediernes indhold, hvis eftergivenheden kan medføre tvivl om mediernes frie og uafhængige stilling. Brud på god presseskik foreligger endvidere, hvis en journalist pålægges opgaver, som er i strid med nærværende presseetiske regler.

En journalist bør ikke pålægges opgaver, der strider mod vedkommendes samvittighed eller overbevisning.

Reglerne omfatter det redaktionelle stof, som offentliggøres i medierne. Reglerne omfatter også redigerede debatindlæg. I det omfang der bringes uredigeret debat, bør der offentliggøres synlige og klare retningslinjer herfor samt gives effektiv adgang til at klage til mediet over indlæg.

Reglerne omfatter tillige annoncer og reklamer i den trykte periodiske presse og i de øvrige medier i det omfang, der ikke er fastsat særlige regler herom.

Reglerne omfatter omtalte og afbildede personer, herunder også afdøde personer, juridiske personer og lignende.

REGLERNES INDHOLD

A KORREKTE MEDDELELSER

1. Det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte.
2. Kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt.
3. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesferringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare.
4. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende eller skadelige udsagn.
5. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer.
6. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Det samme gælder de såkaldte spisesedler.
7. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen.

B ADFÆRD I STRID MED GOD PRESSESKIK

1. Meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse.
2. Selvmord eller selvmordsforsøg bør ikke omtales, medmindre klar almen interesse kræver eller begrundet offentlig omtale, og i så fald bør omtalen være så skånsom som mulig.
3. Ofre for forbrydelser eller ulykker skal vises det størst mulige hensyn. Det samme gælder vidner og pårørende til de implicerede.

Ved indsamling og formidling af billedmateriale, herunder amatør-billeder, skal der vises hensynsfuldhed og takt.

4. Der bør opretholdes en klar skillelinje mellem annoncering og redaktionelt indhold. Tekst, lyd og billeder foranlediget af direkte eller indirekte kommercielle interesser bør kun bringes, hvis et klart journalistisk kriterium taler for offentliggørelse.
5. Der bør udvises særligt hensyn over for børn og andre personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. Ved offentliggørelse af interview eller lignende bør forældresamtykke indhentes, når emnets karakter og den mindreåriges alder taler herfor.
6. Ved indsamling eller offentliggørelse af information bør andres tillid, følelser, uvidenhed, manglende erfaring eller svigtende herredømme ikke udnyttes.
7. Offentliggørelse af skjulte optagelser bør kun ske, hvis de medvirkende har givet samtykke, eller hvis den samfundsmæssige interesse klart overstiger den enkeltes krav på beskyttelse, og den fornødne journalistiske dokumentation ikke eller kun meget vanskeligt kan skaffes på anden måde.
8. Meddelelser offentliggjort i digitale medier vil ofte være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt.

C RETSREPORTAGE

1. De under A og B anførte almindelige presseetiske regler gælder også for retsreportagen.
2. Reglerne for retsreportagen gælder også sagernes forberedelse, herunder straffesagers behandling hos politi og anklagemyndighed.
3. Retsreportagen bør være objektiv. På ethvert stadium af sagernes forberedelse og ved behandlingen i retten bør journalisten tilstræbe en kvalitativ ligelig gengivelse af parternes – i straffesager anklagemyndighedens og forsvarrets – synspunkter. En omtale af en straffesag bør følges op med et referat af sagens afslutning, hvad enten denne finder sted i form af tiltalefrafald, frifindelse eller domfældelse.
4. Familiemæssige forhold, race, etnicitet, nationalitet, trosbekendelse, seksuel orientering eller organisationsforhold bør alene nævnes, når det er relevant for sagen.

5. Så længe en straffesag ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet, må der ikke offentliggøres meddelelser, der kan lægge hindringer i vejen for sagens opklaring, eller tilkendegivelser om, at en sigtet eller tiltalt er skyldig. Ved omtale af en straffesag skal det klart fremgå, om sigtede/tiltalte har erklæret sig skyldig eller ikke-skyldig.
6. Der skal i videst muligt omfang følges en klar saglig linje ved afgørelsen af, hvilke sager der omtales, og i hvilke tilfælde navne på de implicerede nævnes. En sigtets eller tiltalts navn eller anden identificering bør udelades, når ingen almen interesse taler for at offentliggøre navnet.

7. Der skal iagttages varsomhed med meddelelser om, at politi-anmeldelse er indgivet mod en navngiven person. Meddelelser herom bør som regel ikke bringes, før anmeldelse har medført indgriben fra politiets eller anklagemyndighedens side. Dette gælder dog ikke meddelelser, som den anmeldte selv fremdrager, eller hvis det anmeldte forhold i forvejen er kendt i videre kredse eller har væsentlig almen interesse, eller det efter de foreliggende omstændigheder må antages, at anmeldelsen er solidt underbygget.
8. En sigtet, tiltalt eller domfældt person bør forskånes for at få fremdraget pågældendes tidligere straffedom, hvis den er uden betydning for de forhold, vedkommende nu er sigtet, tiltalt eller dømt for. I anden sammenhæng bør de mod en person tidligere rejste straffesager som regel ikke omtales.

glerpress sseeetisk skeregle

Pressenævnets
klagevejledning
findes på

pressenaevnet.dk